

BREDASCHE

COURANT.

Staat-, Letterkundig-

en Wetenschappelijk

Nieuws-

Blad.

Zondag en Maandag den

8 en 9 Julij

Het Publiek wordt bij deze opmerksaam gemaakt, dat met aânstânden Dingsdag den 10den dezer, de nieuwe wet op de Registratie, Overschrijving en het Zegel ingevoerd wordt, en dienvolgens, te rekenen van dien dag, de verplichting van de Advertentien op zegel te schrijven vervalt; maar het nieuwe zegel van 35 Cents, voor iedere Advertentie en bij elke plaatsing, bij de insending zal moeten worden voldaan.

NEDERLANDEN

BRUDA, den 7den Julij.

Blijkens het berigt in de Staats-Courant van heden, omtrent de ziekte te Scheveningen, zijn er weder vier van de nog onder behandeling gebleven personen hersteld; en voorts niemand meer aangetast noch overleden, zoodat er nu nog tien onder behandeling zijn overgebleven. De ziekte, zegt gemeld blad, schijnt alzo eenen gunstigen keer te nemen en is zelfs ook van eenen bedenkelijken aard meer. De personen welke daaraan nog nederliggen, leveren alle hoop van spoedig herstel op. Men mag zich dan ook, niet zonder grond, vleijen, dat de ziekte zich niet verder uitbreiden zal.

— Bijna iederen dag vertoonen zich belgische desertours op onze grenzen. Gisteren werd er weder een overlooper alhier binnē gebracht, dienende bij de 10 komp. artillerie militie, die te Westerlo, een dorp tuschen Gheel en Diest gelegen, geïnterneerd was.

— Wij vernemen, dat de uitdeeling der metalen Eere-Kruisen voor de troepen, tot de 1ste divisie behoorende, op aanstaanden vrijdag den 10den dezer zal plaats hebben; de uitreiking zal op de meest plegtige wijze, in tegenwoordigheid van HH. KK. HH. den Prins Veldmaarschalk en Prins Frederik der Nederlanden geschieden. Weenige dagen na de uitdeeling van het kruis aan de troepen van het leger te yelde, zal Z. M., onze geliefde Koning, het leger met een bezoek komen verblijden.

HH. KK. HH. de drie Prinsen, zonen des Prinsen van Oranje, die gaderings het legerkamp bij Reijen bezoeken, bevonden zich heden morgen reeds vroegtijdig daar, ten einde te onderzoeken, hoe het de troepen bij het swaar ontweer, hetwelk in den afgelopen nacht over onze streken losgebroken is, gemaakt hadden; het geheele kamp was door den geweldigen slagregen genoegzaam overstromd geweest, doch door het graven van kullen het water weldra wederom af geloopen.

In het kamp zal morgen, na afloop der godsdienst-oefeningen, eene groote wapenschenning voor Z. K. H. den Prins Veldmaarschalk gehouden worden.

— Uit het kamp bij Oirschot wordt van den 5den dezer gemeld, dat gisteren heeft Z. K. H. de Opperbevelhebber des legers de kompetende troepen met hoogstedeszelfs tegenwoordigheid vereerd.

Gisteren is de divisie vroegtijdig uit het kamp gerukt en heeft eene militaire wandeling naar de zijde van Eindhoven gemaakt. De korpsen hebben bij die gelegenheid doen blijken, dat zij met orde weten te marcheren en zich weinig om vermoeijensissen te bekommeren.

De bevelvoerende generaal der reserve divisie heeft deswegens zijne tevredenheit aan de troepen doen kennen. De troepen hebben in de kampeerde leger, in groote tenue met witte pantaloons, voor den Prins Veldmaarschalk en hoegstdezelfs drie Zonen groote oefeningen uitgevoerd; het gunstig voortkomen der manschappen, en de juistheit waarmede de onderscheidene manoeuvres werden verricht, hebben andermaal de bijzondere goedkeuring van den Prins weggedragen.

De grootste eensgezindheid blijft steeds onder de troepen bestaan; de begeerte niet het geringste lijden van ontveienheid te ondervinden, waaruit niet reder kan worden afgeleid, dat in al de behoeften van den soldaat op eene doelmatige wijze voorzien wordt.

E E L D E

BRUDA, den 8den Julij.

De senaat heeft in zijne zitting van eergisteren de wet tot daarstelling eens reserve-legers aangenomen, slechts een lid, de baron de Ivoe, verklaarde zich er tegen. In de zitting van gisteren is het gevraagd credit door den minister van oorlog van 14,400,000 met een vijfde van stemmen toegestaan.

De afgevaardigden hebben eergisteren de overige artikels van het

ontwerp voor de oprigting eener ridders-orde, nu alleen, door de aanneming van het amendement van den heer De Clerey, voor militaire verdiensten, behandeld en aangenomen. Op voorstel van den president werd besloten over twee dagen, den halven heden, tot de stemming over te gaan.

De orde van den dag bragt verder de ontwikkeling van een voorstel van den heer Zoude over de branderijen mede. Dit voorstel werd door den heer A. Rodenbach ondersteund, die deed opmerken, dat de branders des koninkrijks, reeds sedert twintig maanden eene wet op dit stuk hadden verlangd, gelijk zulks meer dan 400 petitiën daaromtrent bij de kamer ingekomen, bewezen, terwyl de smokkelhandel nog immer voortging, en de jenever uit Holland en Pruissen, gelijk de brandewijn uit Frankrijk, meest alle op eene frauduleuse wijze werd ingevoerd. Op het voorstel door hem gedaan, werd door den president eene commissie van zes leden tot onderzoek van gemeld voorstel benoemd.

In de bijeenkomst van gisteren hebben de afgevaardigden zich enkel met het onderzoek van ingekomen petitiën bezig gehouden.

— De koning is gisteren middag ten vijf uren te Antwerpen gekomen. De burgerwachten van den tweeden en derden ban met al de troepen van het garnizoen, stonden van de Mechelsche poort tot aan het paleis geschaard. Heden verliet de vorst paars Tindhout, waar hij de troepen inspecteren en de in de Campine opgerigte verdedigings-werken in bogenzwaai zal nemen. Den volgenden dag zal Z. M. te Lier aankomen; — voor zijne komst te Antwerpen heeft de koning de verdedigings-werken te Hooft en St. Bernard bezigtigd.

Ter gelegenheid van 's konings komst te Antwerpen, zegt het Journal d'Anvers: „Wij moeten de laatste actien der conferentie als definitief beschouwen, en er uit omkijken, dat hij op hare afsluiten niet zal terug komen. Alhoewel de protocollen, zoo als wij ze medegedeeld hebben, niet duidelijk zijn omtrent de dwangmaatregelen tegen Holland, zoo gelooven wij toch dat er tusschen

Engeland en Frankrijk vrij stellige maatregelen genomen zijn, en het bij die protocollen bepaalde, de ontruiming van het grondgebied namelijk te doen uitvoeren. Hoe het zij, het vraagstuk van vrede of oorlog zal voor het einde dezer maand opgelost worden; aan de onzekerheid dezer laatste en moeielijke toestand, schryven wij de reis des konings toe, en de werkzaamheid die aan het departement van oorlog heerscht.

Hetzelfde blad vermeldt, dat de Hollanders toehereidselen maken om de Schelde ter hoogte van het fort Lillo af te sluiten.

— Wij kondigden gisteren aan, dat een aanzienlijk persoon op de citadel aangekomen was. Men heeft dezen morgen denzelfden persoon, van een talrijken staf omgeven, op de wallen der stad gezien. Verscheiden officieren hadden plannen, kaarten en teekeningen bij zich.

— De Patrique deelt het berigt mede, dat twee bevestigde levensmiddelen, voor de vesting Maastricht bestemd, op een afstand van de stad, door de belgische troepen waren aangehouden; dit berigt wordt echter door een ander blad in twiifel getrokken.

— Te Gent zijn den 4den 14 personen aan de cholera ziekte overleden, en hebben zich 27 nieuwe gevallen geregenard. Van de uitbarsting tot den 3den dezer tellt men in het geheel 95 gevallen en 365 sterfgevallen.

FRANKRIJK

PARIS, den 4den Julij.

Men spreekt heden op nieuw van eene wijziging in het ministerie, welke echter alleen daarin zoude bestaan, dat een der ministers van oorlog, den maarschalk Soult, het voorzitterschap zoude dragen. De heer Dupleix moet, toen hij de laatste maal bij de koping was stellig geweigerd hebben dien belangrijken post te nemen, wanneer niet het personeel der overige ministers verandert werd. De nadrukkelijke tegenstand welke de maarschalk bij de leden van het tegenwoordig kabinet vande 27 Julij, dat Soult daarvan teruggehouden, doch het schijnt dat Z. M. gaderings gelijktijd de noodzakelijkheid heeft ingezien, om door de

ming van eenen president, de verantwoordelijkheid, tot welke zijne dagelijksche werking aanleiding zoude geven, van zich af te werpen. Intusschen blijkt het reeds dat dit besluit bij het algemeen weinig goedkeuring zoude vinden. Zonder van den bedeeftigen invloed te spreken, die de benoeming van een koning aan de eene zijde van de diplomatie en de onderhandelingen zoude kunnen uitoefenen, meent men dat de maarschalk *Soubt*, ook *Soubt* het inzicht betreft, ongeschikt is, om de hoogste leiding der zaken te voeren. Zijne talenten beperken zich grootendeels bij krijgskundige bezigheden, de overige belangen der natie zijn hem onbekend, hij zal dus gedurig genoodzaakt zijn zich voor het inwendig bestuur geheel op de hoofden der verschillende departementen te verlaten, en niet in staat wezen om bij de wetgevende kamers het aangenomen stelsel in al dezelve takken te verdedigen. Het dagblad *le Temps* wijlt reeds heden aan dit betoog een vrij nitgeleid artikel, waarin die bedenkingen onder anderen op de volgende wijze worden voorgedragen.

De naam van den maarschalk *Soubt* is niet geschikt om het openbaar krediet, de industrie, noch ook de vrijheid te ondersteunen. Op de beurs heeft men het bedoeld gerucht als het voortteeken eens op handen zijnde oorlog beschouwd, en de fondsen zijn daardoor 50 centimes gedaald. De drukpers zal zich ditmaal niet tot vrijen laten brengen door eene combinatie, welke aan het keizerlijk despotismus herinnert. Daar hij zich tot nu toe tot het halfkundig vak heeft bepaald, zijn de wezenlijke belangen van het volk hem onbekend. Hij zal niet in staat zijn om den tallozen hoop van werkheden, dien het thans aan arbeid ontbreekt, en die daardoor het stoken van onlusten gemakkelijk maken, aan de kost te helpen. Hij zal ten aanzien van handel en industrie de juiste maat niet kennen, waar men door verbod, door aanmoediging of door onbepaalde vrijheid van hooger hand moet tusschen beide komen. Uitsluitend aan de willekeur en aan de krijgsmacht van een leger gewoon, zal hij wellicht de orde herstellen, maar de vrijheid des te meer beperken. Ten aanzien van buitenlandsche betrekkingen zijn er van deze benoeming geene betere gevolgen te wachten. Gewis neemt hij dezelve niet aan, dan onder voorwaarde om zich aan het stelsel van vrede, tot nu toe gevolgd, aan te sluiten. De overige mogelijkheden zullen hem daarom niet liever aan het hoofd van het bestuur zien geplaatst, en zij zullen mitsdien deze en geene opoffering vorderen, die men van een gewoon staatsman niet had gevergd. Wanneer dan eindelijk de wetgevende kamers bijeen komen, zal het den aanstaanden voorzitter aan de meerderheid ontbreken, welke de noodzakelijke voorwaarde van een constitutioneel gouvernement uitmaakt, en noch zijne vroegere betrekkingen, noch zijn redenaar talent zullen hem die meerderheid doen verkrijgen. Het provisioneel bestuur, hetwelk dus thans gevormd wordt, zal dan, hetzij voor de bijeenkomst der wetgevende kamers door zichzelf vallen, hetzij door deze worden omvergeworpen.

De *Moniteur* van heden deelt eene circulaire mede, door den minister van justitie aan de procureurs-generaal bij de onderscheidene hoven van appel gericht, en ten doel hebbende om deze ambtenaren op het verregaand misbruik, hetwelk van de vrijheid der drukpers wordt gemaakt, niet slechts opperzwaarlijk te maken, maar hen vooral aan te moedigen om zoodanige artikelen, welke inhoud de openbare orde en rust verstoren, strengelijk te vervolgen. Het zijn niet alleen de dadelijke aanvallen tegen het gouvernement of tegen den Koning, wordt in dit stuk gezegd, welke als misdadig moeten worden beschouwd, maar het zijn vooral die teederdingen, welke de beginselen, waarop het staatsgebouw is gebouwd, wettigen omver te werpen. Sedert een geruimen tijd hebben de dagbladen van verschillende klier, zich zoo het schijnt, er op toegelegd, om de grondwettigheden van het constitutioneel gouvernement te ondermijnen, men heeft steeds ontwikkeld, die openbare opinie van openbare en onbepaalde vrijheid voor te staan, geen ander doel, noch ook eene andere strakking kunnen hebben, dan om, hetzij het verlaten bestuur wederom op den troon te helpen, hetzij het hersenschimmig denkbeeld eener republiek te verwezenlijken, welke spoedig tot eene onbepaalde regeringloosheid zoude leiden. Deze onredelijke pogingen hebben reeds hante vruchten gedragen, de Burgeroorlog heeft in onderscheidene deelen van Frankrijk gewoed, het is dus meer dan tijd, om eene losbandigheid te keeren te gaan, welke reeds te lang is toegelaten, en welke met het verloop der natie zoude eindigen. De vrijheid van drukpers moet niet worden voorzeker, dat men de daden van het bestuur aan een onbevooroordeeld onderzoek onderwerpe, maar onder dit voorwendsel de geheele maatschappelijke orde omver te werpen is misdadig. Het is dus de plicht van het publiek ministerie om in deze van al de misdadige pogingen te maken, welke de wetgeving hetzelfde aantast, de beginselen der algemeene beschaving moeten tegen de misdadige pogingen van onruststokers beschermd worden. Het doel van de instructie is dan in de volgende woorden naam te vatten: De vrijheid, ten aanzien van al wat tot de beoordeeling der

handelingen van het gouvernement behoort; maar gestrenge vervolging van de zoodanige, die in de grondslag slechts het voorwendsel zoeken, om de maatschappelijke instellingen te vernietigen, en door beide redeneringen het land aan eene gevaarlijke onrust, en wat meer is, aan dadelijke wanorden blootstellen."

Men zegt heden dat de wetgevende kamers tegen den 20sten Augustus bijeen zullen worden geroepen. Zoo veel is zeker, dat de minister van openbare werken gisteren, den eedernemmer, der nieuwe vergaderzaal voor de gedeputeerden heeft ontboden en ten stelligste heeft afgevraagd, wanneer dezelve in gereedheid zoude kunnen zijn. Het antwoord is geweest, met den eersten der volgende maand.

Op aanhoudend verzoek van het fransche gouvernement, heeft het hof van Sardinie eenige aanhangers van het bestuur, die zich te Nizza ophielden en van daar, zoo men zegt, de onrust in de zuidelijke departementen aanstookten, het verblijf in die stad ontzegd.

Door bijzondere brieven, van den 22sten Junij uit Lissabon gedagteekend, wordt het bericht, in de engelsche dagbladen opgenomen, dat dom *Pedro* op de kust van Portugal reeds vroeger zoude geland zijn, gelogenstraft. Intusschen was men dagelijks deze gebeurtenis wachtende, en de maatregelen van het gouvernement, zoo om den inval af te keeren als om de rust te bewaren, volgden elkander spoedig. Onder anderen was er twee dagen vroeger een koninklijk decreet uitgevaardigd, waarbij alle ingezetenen de verplichting werd opgelegd, om in de buitengewone omstandigheden, waarin het land verkeerde, een tweede gedeelte hunner jaarlijkse inkomsten in de schatkist te storten.

Volgens den *National* zou er heden een Zwitsersche gezant alhier zijn aangekomen, met het bericht dat de Oostenrijkers gereed stonden om een gedeelte van Zwitserland te bezetten, en niet verzoek dat de onzijdigheid van dit land mogt worden gehandhaafd. Dit zonderling en onverwacht bericht moet zelfs op de beters met eenig vertrouwen zijn rondgedragen, en heeft, te gelijk met het gerucht dat de maarschalk *Soubt* aan het hoofd van het ministerie geplaatst was, de fondsen op nieuw gedrukt: de 5 pCt. waren kont. 96,50, op tijd 96,35; de 3 pCt. kont. 66,60; op tijd 66,70; Nap. renten 78,90; Sp. perp. 54 1/2.

D U I T S C H L A N D

FRANKFORT, den 1sten Julij.

De *Ottomannische Monitor*, met den laatsten post van Konstantinopel aangebragt, bevat eenige nadere berichten over den oorlog in Syrie, welke trouwens met die, van eene andere zijde ontvangen, op verre na niet overeenkomen. *Ibrahim*-bassa zoude namelijk, na verlaat tot Homs te zijn doorgedrongen, door den bassa van Aleppo, in de omstreken van Ghaz Kaker zijn geslagen, en was van daar op Balbek teruggetrokken. Daarenboven had de bevelhebber van St. Jean d'Acre, van zijne afwezenheid gebruik makende, eenen geduchten uitval gedaan, een groot gedeelte der egyptische artillerie en krijgsmiddelen genomen, en de belegeringswerken verwoest. De opperbevelhebber *Hussein*-bassa bevond zich intusschen den 20sten Mei nog te Koniah, doch zoude eerstdaags een gedeelte zijner armee naar Antiochie volgen.

Volgens bijzondere berichten waren de onderhandelingen over de grenzen van den Griekischen staat, getoegestaan ten einde gebragt, en zag men binnen kort de benoeming van commissarissen te moeten, die dezelve zouden afmeten.

E N G E L A N D

LONDON, den 4den Julij.

In het huis der lords heeft de markies van *Londonderry* gisteren avond den wensch te kennen gegeven, dat de eerste minister eenige ophelderingen omtrent den staat der buitenlandsche betrekkingen geven mogt. Het zou hem aangenaam zijn onder andere eenige inlichting aangaande de zending van lord *Durham* naar Petersburg te ontvangen, terwijl hij zich te die gelegenheid beklaagde over de beleedigende taal onlangs in het lagerhuis tegen den keizer van Rusland gevoerd. De toestand der buitenlandsche zaken kwam hem overigena zoo moeilijk voor, dat hij eene gewenschte schikking voor hien onmogelijk hield. De toestand was, naar zijn oordeel, nooit zoo ingewikkeld als thans geweest, men had daerfor slechts het oog te slaan op de bezetting van Algiers, van Ancona en op de belgische aangelegenheden. Hij vroeg of de reis tegenwoordig omtrent dit laatste punt tot eene bepaalde schikking waren gekomen en of er waarschijnlijkheid was dat Holland tot het traktaat zou treden. Hij wilde de aandacht van het huis op den toestand der buitenlandsche zaken in het algemeen vestigen en kon niet nalaten, dat het mannelijk en moedige gedrag van den koning der Nederlanden en de zelfde betoonde standvastigheid eener dienaar indruk op hien gemaakt hadden, zijne denkzinge deswegens te niten.

De eerste minister *Mr. Grey*, wilde geene inlichtingen geven, wat de buitengewone zending van lord *Durham* naar Petersburg betref; ook hij betogde zijn leedwezen over de honende taal tegen den keizer van Rusland in het lagerhuis gevoerd. Omtrent het belgisch vraagstuk zijde hij, dat zoo lang hetzelfde niet opgelost was er gevaar voor oorlog bestond, en de regering juist daarom met zoo veel ijver de onderhandeling tot een einde bereerde te brengen en

door het ondersteunen van aller belangen, het behoud van vrede en rust in Europa te verzekeren. Het deed hem leed niet te kunnen antwoorden, dat de onderhandelingen op eene voldoende wijze waren geëindigd, en kon hij zich, bij den tegenwoordigen staat der negotiatiën, niet verder uitlaten.

— Na het bekend worden der nieuwe overeenkomst tusschen Rusland en Engeland, omtrent de betaling der russisch-nederlandsche schuld (zie deze overeenkomst in ons vorig nummer) schijnt men bij de leden van het Lagerhuis zekere ongeneigdheid te hebben bespeurd, om de regering, door het toestaan der noodige gelden, tot het nakomen daarvan in staat te stellen. De minister Palmerston heeft het ten minste noodig geacht, den 30sten juni, eene bijeenkomst der leden van het Lagerhuis aan het ministerie van buitenlandsche zaken te beleggen, met het doel om de redenen te ontvouwen, die de regering tot het voortdurend betalen dier renten ganoopt hadden, in weersval de overeenkomst van 19 mei 1815, haar van die verplichting ontsloeg, zoodra de vereeniging tusschen Nederland en België ophield te bestaan. Omstreeks 300 parlementsleden zijn tot die bijeenkomst opgekomen. Lord Palmerston heeft in dezelve de bedenking doen gelden, of het billijk en regtvaardig zijn zoude, dat Groot-Brittanje, na met moeite Rusland tot de onderteekening van een verdrag gebragt te hebben, waarbij Nederland van België gescheiden werd, thans op het aangaan van dat verdrag zelf, de weigering grondde van het verder betalen van gelden die in 1815 aan Rusland waren gewaarborgd? Hij heeft verder betoogd van hoeveel belang het voor Engeland was de vriendschappelijke betrekkingen met Rusland te onderhouden, en op de gevolgen opmerkzaam gemaakt, die het niet slechts voor Polen maar voor geheel Europa hebben kon, indien de zending van lord Durham naar Petersburg met de verklaring vergezeld ging, dat het britsch parlement weigerde aan de gesloten overeenkomst wegens de russisch-nederlandsche leening zijn zegel te hechten.

Een der leden moet hebben aangemerkt, dat het onderhouden der vriendschaps-betrekkingen met Frankrijk van veel meer waarde dan de overeenstemming met Rusland was, hetgeen lord Palmerston had besatmd. Volgens den Courier zou de vergadering grootelijks met de inzichten van het ministerie hebben ingestemd; intusschen heeft de kolonel Davies, in de zitting van het lagerhuis van eergisteren, te kennen gegeven, dat het stilzwijgen van hem en velen zijner medeleden op de redenen des ministers voor geene toestemming moest gehouden worden; dat zij zich voorstelden, bij de behandeling dier zaak in het parlement, er nader op terug te komen.

— Het antwoord van den koning der Nederlanden is hier aangekomen; doch daar lord Palmerston zich te Cambridge bevindt, is het niet officieel ter kennis van de conferentie gebragt. Bij de terugkomst van zijn lordschap zal het aan de conferentie voorgelegd en alsdan in overweging genomen worden.

— Eergisteren middag heeft de vice-admiraal sir Pulteney Malcolm zijne dag-geschied aan boord van de Donegal van 78 stukken; men dacht, dat hij gisteren onder zeil zou gaan om in de Noord-zee te kruisen.

— Maandag heeft lord Roden in het Hoogerhuis voorgesteld, om den Koning bij een adres te verzoeken, van den bedroefden staat zijner protestantsche onderdanen in Ierland in overweging te willen nemen, en zoodanige maatregelen te verordenen, als geschikt mochten zijn om de protestantsche godsdienst te ondersteunen en het leven en de bezittingen van alle Zijner Majesteits Iersche onderdanen te beschermen. Na zeer lange debatten is die motie met 120 tegen 79 stemmen verworpen.

Gisteren waren de 3 pct. gereclut. 84; de gecr. 85.

FRANKRIJKS BEDOELINGEN.

1ste Gedachte.
De omwentelingen staan niet stil; de geest der beweging maakt meer en meer vorderingen op het veld der beschaafde wereld; de staatkundige vrijheidsziekte neemt de overhand, bij de ontzettende toebereidselen die overal worden gemaakt, om dezelve te onderdrukken. Over deze niet zeer ophoudende vooruitzichten wilden wij ons bespiegelingen steden, toen ons in de Alger. Augst. Zeitung een artikel, ten titel voerende Frankrijk en de Rijn-oever, aantreft, waarin de vereeniging van Frankrijk met onze denkbeelden

De tweede verandering in Frankrijk (in 1846), en de daaruit voortvloeiende herstelling van het fransch grondgebied, door vreemde legers, moet het veld der fransch geslacht met wrok bezield tegen ons, die tot nu toe verdedigers van het tractaat van 1815 geopen waren; een wrevel, die door het herdenken aan 20 jaren roem, aan talloze overwinningen, op hen die nu zeegevoerden, en door het gevoel van magteloosheid zich in die oogenblikken daartegen te kunnen verzetten, nog meer werd aangevuurd. Een veldtocht van de Franchen te doen vergaten, was tot nog toe een onmogelijk vraagstuk gebleven, en zal het waarschijnlijk wel altijd blijven.

Zoolang de oudste tak der Bourbons op den troon van Frankrijk

bleef; zoolang de leden dezer familie en tijdgenooten van Lodewijk XVI, het roer van den staat in handen bleefden, was er geene hoop te voeden, eenmaal datgene op het vaste land te werfden, wat men geweest was en wat de Engelschen thans nog op de zeeën der bekende wereld zijn. De opvoeding die den troonsopvolger gegeven werd, beezemde aan de bewegingsgezinde partij ook gegrond wantrouwen in, dat deze de voetstappen zijner voorgangers zoude drukken; van toen af was ook de val van den oudsten tak der Bourbons, van den afstammeling van den heiligen Lodewijk gezwoeren. Stelselmatig werd de Juli-omwenteling voorbereid; hiervan leest men nog dagelijks in de bladen der beweging de onduidelijkste bewijzen (1), en toen eindelijk de peer rijp was, werd hij geplukt.

Het verschijnen van het driekleurig vaandel, van achter en op de parijse versperringen, van kleuren, die de tijdgenooten van Wagram, Jena, Austerlitz, den grootheid van vroegere dagen herinnerden, moest ook de oogen aan de ooderteekenaars van het Weener-tractaat hebben doen openen. Zij, die onder dat vaandel gestreden en overwonnen hadden, verheeven hoogmoedigheid, de borst en eene eerste overwinning, hoezeer ook in burgerlijk, burgerbloed besprengd, de opwekkende en de jeugd verbitterende taal van hen, die vijftien jaren aan deze wedergeboorte gewerkt hadden; de dikwerf belagchelijke antwoorden, op aanspraken van het hoofd der nieuwe regering, zijne somtijds zotte herinneringen aan Valmy en Jemmapes, beloofden aan de jeugdige Franchen, aan de tijdgenooten van Napoleon frische laureieren, zoodra hij maar zijnen zetel gevestigd en mogelijk te doen pogingen tot eene herstelling van zaken, zoude hebben voorgezet en verrijdeld.

Hoe zwak en wankelbaar de eerste schreden der nieuwe fransche regering ook waren, zoo scheen dartzelver bedoeling, van de toekomst aan velen in een slechts ligt bewolkte verschiep. Het oude denkbeeld van de zoogenaamde natuurlijke grenzen voor Frankrijk, de oude staatkunde van het fransche hof strakte Lodewijk Philips tot rigtsnoer. Was de eindelijkte volvoering niet aan hem overgelaten, dan werd zij toch voor zijne opvolgers voorbereid. Deze langzame gang der zaken stemde echter weinig overeen met de opruischende en driftige bewerkers der Juli-omwenteling; zijdel en egoïstisch om deze taak aan het opkomende geslacht over te laten, wenschten zij zelve nog van dezen roem te genieten; wenschten zij zelve zich te wreken over den, hun in 1815 aangedaten nood, wenschten zij met eigen handen het Weener-tractaat te verscheuren. Te verwaasd en te onbedacht, vergetende dat zij, die alreep in staat zoude geweest zijn, in die oogenblikken, een zoodanig ontwerp ten uitvoer te brengen, in het hof, in 's aardrijks schoot rustte; zagen zij ook niet in, dat, zonder den steun van Engeland, zonder fransche voorbereiding in België, zonder verdere verbroedering van onderlinge vreesachtigheden, de na de omwenteling gemaakte pogingen tot uitbreiding van Frankrijk wel eens in het lot van verlamming konden veranderen. De geslans, altijd bedachtzaam Talleyrand zag echter verder dan eenige dantankelijke overwinningen, en in zijne uitzigten en gevoelens deelde de circulative geest van Frankrijks toenmaligen eerste minister. Onder de vreedelievendste verzekeringen, onder het huichelachtig menen van vreeschap en onbaatzuchtigheid, met zooveel zorgvuldigheid en behoud, dat daardoor de bovenbedeelde partij zelve bedrogen werd, wiegde men de vertrouwvolle en vreesachtige zoogenaamde mogendheden in slaap, terwijl zij immer hun ontwerp vergaten. Langzaam, doch altijd voortgaande, werd hun doel voorbereid. Het engelsche volk werd gestreeld, gekocht, machtes begoet, John Bull den nek, en onder de hoffelijkste pligplegingen, en eene de verzekering, dat het fransche en engelsche volk voortaan als broeders de oppermagt over de zeeën en het vaste land zouden deelen, legde Talleyrand den strop, en na zich verscheeld te hebben dat hij niet meer losschieten kon, vertrekt hij naar de plaats, waar zijne tegenwoordigheid voor Frankrijk en België bezigheden vereischt wordt!

De verkiezing van Leopold tot koning van België door Frankrijk toegestaan, was zeker geen van de geringste middelen, welke Talleyrand gebezigd heeft, om dienzelfden John Bull het hof door den strop te doen steken. Wij hebben gezien door welke middelen het diezelfde man en het kabinet dat hij diende, gelukkig zowel België, als deszelfs koning blindeling aan Frankrijk inleverde en wil te onderwerpen. De helder, groote hulpmiddelen, welke de fransche staatkunde zoude moeten afwenden, om tot het eindelijkte doel te geraken, zijn dus geheel en al beschikbaar, en dat Frankrijk daarop thans gerust kan rekenen, bewijst het ventrek van den Nestor der diplomatie, uit den kring, waarin hij het meesterstuk van al zijne vroegere handelingen heeft volbragt.

De fransche propaganda, die thans aan de eerste reorganisatie afgekeurd, doch in het geheim aangenomen, en onder de 31ste Junij in eenen wijden kring, worden het grootste deel van de magt der omringende en zoogenaamde groot-mogendheden te neutraliseren en om zoo hoedde op hield behoudt machtzaam te doen zijn; ten einde dan uit oogenblikken de eindelijkte vervulling aller wenschen, die de fransche partij tegengehouden te kunnen worden. — Het Parlement, dat de propaganda een aanvankelijke schied, zoodat Albert de Beaufort, die zich nader bij de regering van het hof, de hand moest slaan, en wel verre van door de aanvankelijke bescheiden ontwerpen te zijn tegengehouden, bleef zij de reorganisatie eenen magtigen hefboom, om de nieuwe keten, om Engeland nauwer en nauwer aan zijne ketenen, en haar eigen doel nader te komen.

(1) De reis van Lodewijk in 1829 staat hiertoe in verband.

